

hvis de opfylder lovgivningens krav til at være realkreditobligationer. Heri ligger bl.a., at hvis der på et tidligere tidspunkt er stillet supplerende sikkerhed for obligationsudstedelsen i form af andre aktiver end fast ejendom eller garantier fra offentlige myndigheder, så skal disse aktiver udskiftes med sikkerhedsstilling i fast ejendom eller garantier fra offentlige myndigheder, før obligationerne kan betegnes »realkreditobligationer«. Desuden skal lånegrænser, afdragsprofiler, løbetider m.v., der følger af §§ 3-5 kunne opfyldes på det tidspunkt, hvor en særligt dækket realkreditobligation overgår til at være en realkreditobligation.

Efter § 33 d, stk. 3, kan obligationerne reetablere betegnelsen »særligt dækkede realkreditobligationer« eller »særligt dækkede obligationer«, hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene for at være henholdsvis særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer. Det kan eksempelvis ske, hvis realkreditinstituttet på et senere tidspunkt stiller den nødvendige supplerende sikkerhed, eller hvis værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationerne, stiger, f.eks. fordi de belånte ejendommens værdi stiger, så den faktiske belåning af ejendommene ikke længere overstiger de tilladte belåningsgrænser.

Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan tillade, at betegnelsen »særligt dækkede realkreditobligationer« eller »særligt dækkede obligationer« genvindes, at instituttet dokumenterer, at kravene er opfyldt. Ved Finanstilsynets vurdering af, om nogle obligationer kan få betegnelsen »særligt dækkede realkreditobligationer« eller »særligt dækkede obligationer« tilbage, indgår, om instituttet er betryggende indrettet og har de nødvendige procedurer for at kunne opfylde de krav, der stilles til at forvalte særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med lovens krav.

Hvis realkreditinstituttet har mistet sin tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, til § 224, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan obligationerne få betegnelsen tilbage, selv om instituttet ikke har ansøgt om eller generhvervet tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer.

Finanstilsynet vil etablere et nationalt register, hvor alle udstedelser af særligt dækkede obligationer skal registreres. Dette register skal være offentligt tilgængeligt. Tilsvarende skal det registreres, hvis allerede udstedte serier mister status som særligt sikker. Såfremt der etableres et fælles europæisk register, skal forholdet mellem dette og et nationalt register reguleres nærmere.

Efter det foreslåede stk. 1 skal der stilles supplerende sikkerhed, hvis værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationsudstedelsen bliver utilstrækkelig. Hvis en sådan sikkerhedsstilling sker i tiden op til en konkurs, kunne der opstå et problem i relation til konkurslovens omstødsesregler.

For at imødegå noget sådant, er det foreslået i § 33 d, stk. 4, at omstødelse af sikkerhedsstilling som udgangspunkt ikke kan ske. Omstødelse kan dog ske efter konkurslovens § 70 eller § 72, hvis sikkerhedsstillingen konkret ikke fremstod som ordinær. En tilsvarende bestemmelse kendes på det finansielle område fra § 58 i lov om værdipapirhandel m.v.

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre obligationsejernes fyldestgørelse bedst muligt.

§ 33 e

Forslaget til § 33 e, stk. 1, fastsætter, at et realkreditinstitut kan optage lån til brug for kravet i § 33 d, stk. 1, om, at instituttet skal stille supplerende sikkerhed, hvis de aktiver, der ligger til grund for udstedelsen af en særligt dækket realkreditobligation eller en særligt dækket obligation ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer. De midler, der fremkommer ved denne type lån, betegnes populært »seniorgæld«. Låneoptagelse efter § 33 e kan ske, både før og efter kravet om at stille supplerende opstår.

Seniorgæld kan alene anvendes til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed. Seniorgæld er således ikke tilladt som et alternativt finansieringsinstrument til særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer eller realkreditobligationer.

I § 33 e, stk. 2, fastsættes, at det skal fremgå af låneaftalen, hvilken serie med seriereservefond lånemidlerne optaget efter stk. 1 skal anvendes som supplerende sikkerhed for. Kravet er begrundet i, at det skal være muligt for kreditor at spore de enkelte låneoptagelser af seniorgæld tilbage til den enkelte serie med seriereservefond.

I § 33 e, stk. 3, fastsættes, at de lånemidler, som realkreditinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. stk. 1, skal placeres i tilsvarende aktivtyper, som kan anvendes til sikkerhedsmæssig afdækning af de særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer.

Derudover skal aktiverne fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Hvis instituttet endnu ikke har erhvervet aktiver for de lånte midler, skal disse midler